

L'únic camí porta a Europa

ara.ad/opinio/unic-cami-porta-Europa_0_2197580413.html

Agustí Mas

15 de març de 2019

L'eurocambra ha donat llum verda aquest dimecres al migdia a l'informe intermedi que ha elaborat el diputat i ponent permanent del Parlament Europeu, Juan Fernando López Aguilar, per a l'acord d'associació entre la UE i Andorra, Mònaco i San Marino. López Aguilar ha subratllat, durant la defensa del text prèvia a la votació, que establir un acord d'associació amb els tres petits estats és molt important per a ambdues parts. "Són socis importants per a la Unió Europea tot i ser microestats", ha destacat, a la vegada que ha afegit que "amb aquests països s'hauran d'establir excepcions temporals revisables".

Les reaccions que s'han produït després de la decisió del Parlament Europeu sorprenen perquè en realitat no ha estat més que ratificar l'informe de l'eurodiputat espanyol, que el mes de desembre passat va estar de visita a Andorra i ja va defensar llavors la necessitat que el Principat preservés especificitats i que les seves demandes fossin escoltades en el marc de les negociacions per a l'acord d'associació. Ho va posar sobre paper en un informe amb data 7 de desembre, transmès al Consell d'Europa i a la Comissió Europea, encarregada de negociar l'acord d'associació. Un document on defensa que les particularitats d'Andorra, Mònaco i San Marino siguin preservades, on es mostra partidari dels períodes transitoris necessaris per a la seva correcta adaptació i on demana que l'acord sigui aprovat el més aviat possible, concretament abans dels "propers dos anys".

Estranya que ara es vulgui destacar que la UE dona dos anys a Andorra i que des d'alguns sectors polítics –àmbit d'Andorra Sobirana– es faci referència a Ucraïna per referir-se a les negociacions d'Andorra.

La ministra d'Exteriors, Maria Ubach, va parlar abastament sobre aquest tema dijous, en l'acte de la Constitució. És la primera vegada que la titular d'Exteriors s'estén per referir-se a l'acord d'associació i ho fa de manera clara. Ubach va entonar el 'mea culpa', va admetre que la comunicació i la transparència per part del Govern en relació a l'acord d'associació amb la Unió Europea és una assignatura pendent que l'executiu no ha sabut dur a terme correctament durant aquest mandat.

Aquest és el veritable perill perquè sempre hi ha 'salva-pàtries' que aprofiten la falta d'informació per desinformar, per intoxicar i per espantar la població davant un canvi que s'ha de fer sense vacil·lacions però sempre amb les millors condicions per a Andorra. Tancar l'acord marc al juny és possible, aprovar l'acord en dos anys sembla més complicat, però ja se sap que posar data a afers que necessiten múltiples negociacions i ratificacions és arriscat perquè mai s'acaben complint.

Andorra és Europa. A ningú se li passa pel cap que un país de 70.000 habitants pot acollir un flux migratori del volum europeu, de la mateixa manera que no hi ha exèrcit o que el país aposta per una pressió fiscal baixa i homologada.

Però en campanya és possible escoltar de tot perquè en campanya molts aprofiten per fer propaganda, per atacar al rival en compte de defensar alternatives i propostes pròpies. El síndic general va parlar dijous d'una Andorra en un "procés fundacional" perquè està en marxa el procés d'obertura a Europa. Qui vulgui fer veure que hi ha un altre camí s'autoenganya, Andorra no pot donar l'esquena a la seva pròpia identitat europea, i lògicament que s'ha de pagar una factura, que s'ha de cedir, però a l'altra banda de la balança s'han de situar els avantatges.

Si es mira des d'un punt de vista pragmàtic el peatge més car ja s'ha fet, com és el final del secret bancari i l'esforç que ha fet el sistema financer per adaptar-se a la nova realitat. No hi ha marxa enrere. Tampoc amb el tabac. Segurament no hi ha ningú que tingui la bola màgica que pugui mostrar com serà Andorra d'aquí a 30 anys, perquè si mirem una dècada cap enrere ningú hagués descrit l'Andorra actual. Precisament per a aquesta travessa calen polítics seriosos, que facin la lectura correcta de la realitat. No calen gurús ni els que simplement saben portar la contrària sense cap actitud constructiva.